

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 261
din 30.03.2016

Dosar nr: 718/2015

Petiția nr: 7717/07.12.2015

Petent:

Reclamat: Publicația Napoca News

Obiect: articol apărut pe pagina web www.napocanews.ro

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul părții reclamate

1.2.1. Publicația Napoca News, reprezentată prin director editor I Ț, publicație aparținând Fundației Culturale Sarmisegetuza, înregistrată în Registrul Național ONG al Ministerului Justiției sub nr. 426/B/1998, având sediul în Cluj-Napoca, str. Clăbucet, nr. 4/A, ap. 4, Județul Cluj

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petenta sesizează cu privire la articolul „Politicienii și autoritățile române au transformat transformat Târgu Secuiesc într-un Molenbeek al teroriștilor secui”, publicat la data de 03.12.2015.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 09.02.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. La audierile din data de 09.02.2016, au lipsit părțile.

3.4. Partea reclamată a comunicat un punct de vedere înregistrat sub nr. 372/26.01.2016.

3.5. Partea reclamată a formulat concluzii scrise, înregistrate sub nr. 498/01.02.2016. Punctele de vedere formulate de către partea reclamată au fost comunicate petentei prin adresa nr. 890/17.02.2016.

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta formulează petiție cu privire la publicarea articolului „Politicienii și autoritățile române au transformat Târgu Secuiesc într-un Molenbeek al teroriștilor secui” din data de 03.12.2015. Articolul a apărut pe pagina web www.napocanews.ro.

4.1.2. Petenta arată faptul că se consideră discriminată, apreciind că faptele descrise se încadrează în prevederile art. 15 din OG 137/2000.

4.1.3. Petenta se simte lezată de articolul respectiv și anume ***nivelul de îndoctrinare din rândul comunității maghiare din Secuime a ajuns la un nivel critic, Beke Istvan ...reprezintă și face parte dintr-o comunitate extremistă, șovină și cu apucături teroriste din Târgu Secuiesc, Târgu Secuiesc este un fel de cartier Molenbeek din Bruxelles, unde autoritățile statului nu au acces și unde elementele teroriste sau extremiste sunt protejate și integrate într-o comunitate de tip enclavă, comunitatea maghiară tot a ieșit în stradă – să o spunem pe bune – să apere un terorist, teroristul lor ungur, Schizofrenia și demența radicală din Târgu Secuiesc este întâlnită poate doar la Statul Islamic, în Siria și Irak***

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită respingerea petiției ca netemeinică.

4.2.2. Partea reclamată mai arată faptul că este chemată pentru o posibilă discriminare a susținătorilor numitului B I care a dorit să amplaseze o bombă la Târgu Secuiesc.

4.2.3. Articolul la care face referire petenta este scris pe baza comunicatelor oficiale ale DIICOT, SRI și a informărilor judecătorești ale ICCJ, care a hotărât arestarea numitului B I. La baza articolului au stat și consultări cu un expert în lupta anti-teroristă, comunicate ale statului român precum și parcurgerea bibliografiei privind lupta anti-teroristă a unor servicii speciale din UE, Israel și SUA.

4.2.4. Publicația și-a manifestat îngrijorarea pentru propagarea grupărilor radicale care recurg la acte de terorism și nedumerirea firească că unii cetățeni din Târgu Secuiesc sprijină prin proteste publice astfel de manifestări.

4.2.5. Articolul publicat vine în contextul unor atentate ale Statului Islamic și nu s-a avut nici un moment în vedere discriminarea vreunei minorități etnice.

4.2.6. În alte țări autorii unor atentate teroriste și susținătorii lor au de suportat rigorile legii.

4.2.7. Partea reclamată arată faptul că articolul prezentat în petiție, atrage atenția asupra pericolului terorist, având ca suport comunicate ale DIICOT, SRI și ICCJ.

4.2.8. În urma sesizării formulate către CNCD, redactorii publicației nu se simt în siguranță, existând diferite simpatii locale la Târgu-Secuiesc sau Cluj Napoca, față de liderii locali a HVIM (Mișcarea de Tineret a celor 64 de comitate).

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra articolului „Politicienii și autoritățile române au transformat Târgu Secuiesc într-un Molenbeek al

teroriștilor secui” publicat la data de 03.12.2015, pe portalul on-line „www.napocanewsl.ro”

5.2. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări, apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

5.3. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la articolul publicat pe portalul publicației reclamate. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim**,
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

5.5. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.6. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de etnia și religia acestora.

Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup etnic, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,
- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate

împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic și religios – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

5.7. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.8. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

5.9. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.10. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autoritățile naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

5.11. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margină de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.12. În scopul de a determina dacă respectivele comentarii, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură națională și religioasă, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul comentariilor, unde au fost postate comentariile.**

Obiectivul urmărit

5.13. Obiectivul urmărit este important: a dori acesta să disemineze opinii legate de etnia sau naționalitate ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi *Jersild c. Danemarca*). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

5.14. Colegiul director apreciază că, în speță, comentariile la care face referire petentul nu au avut rolul de a informa publicul.

Contextul în care a avut loc

5.15. Articolul ce urmează a fi analizat a fost publicat pe portalul părții reclamate. Curtea de Apel București a decis arestarea preventivă a lui....., în dosarul în care este acuzat că ar fi intenționat să confecționeze un dispozitiv exploziv improvizat, pe care să-l detoneze în public, marți, la manifestările de Ziua Națională organizate la Târgu Secuiesc. Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a arătat, într-un comunicat de presă, că bărbatul reținut, membru marcant al

extensiei în România a structurii naționalist-extremiste "Mișcarea de Tineret 64 de Comitate" din Ungaria, ar fi intenționat să confecționeze un dispozitiv exploziv improvizat, pe care urmărea să îl detoneze în public, la Târgu Secuiesc, pe parcursul desfășurării manifestației prilejuite de sărbătorirea zilei de 1 Decembrie.

Conținutul articolului

5.16. „Faptul că aseară câteva sute de unguri din Târgu Secuiesc au manifestat în stradă pentru susținerea suspectuluiarestat pentru plănuirea unui atac terorist de 1 Decembrie, ne demonstrează că nivelul de îndoctrinare din rândul comunității maghiare din Secuime a ajuns la un nivel critic.

Degeaba au încercat deontologii de presă, mai ales cei din zona ActiveWatch – Soroș, să tempereze reacțiile normale din presă, față de un posibil atentat terorist pe teritoriul României, considerând că arestarea extremistului ungar nu are alt rol decât stigmatizarea comunității din care face parte. **Protestul violent de aseară a dovedit tocmai contrariul:nu este un lup singuratic, un dement singular. El reprezintă și face parte dintr-o comunitate extremistă, șovină și cu apucături teroriste din Târgu Secuiesc.**

Ca să facem o paralelă cu atentatele de la Paris de luna trecută, Târgu Secuiesc este un fel de cartier Molenbeek din Bruxelles, unde autoritățile statului nu au acces și unde elementele teroriste sau extremiste sunt protejate și integrate într-o comunitate de tip enclavă. Cum s-a ajuns aici?

Ei bine, prin politica extrem de permisivă de 25 de ani a autorităților din România. Politică care a permis îndoctrinarea și radicalizarea unei mari părți a ungarilor din secuime, dar și din județele Cluj, Bihor, Satu-Mare sau Mureș. Complicitatea cu partidele extremiste, de la UDMR la PCM, pentru avantaj electoral și politic, au lăsat elementele radicale din politică nesancționate. Personaje scârbroase, ca și Tokes Laszlo, au ajuns să reprezinte România în Parlamentul European, în timp ce organizează tabere extremiste cu subiect dezmembrarea României. Jobbik sau Garda Maghiară, considerate extremiste în Ungaria, organizează tabere de ani de zile în România, fără ca autoritățile să ia măsuri. Iar conducerea locală din Harghita și Covasna a devenit stat-în-stat, din cauza prefectilor slabi sau a justiției de mucava din România, care nu a fost în stare să aplice legea.

De fiecare dată când s-a făcut un compromis, cât de mic, cu radicalii maghiari, s-a făcut încă un pas pentru consolidarea unei comunități cu atitudini dușmănoase față de România și români. De fiecare dată când poliția s-a uitat în altă parte, un radical maghiar a înțeles că poate face orice, că legea nu i se aplică. De fiecare dată când procurorii au decis să nu ia în seamă plângerile la adresa politicienilor extremiști maghiari, Ungaria lui Orban a înțeles că se află pe o poziție de putere și că poate mări miza. Și de fiecare dată când s-a organizat o tabără HVIM, cu program paramilitar, un dement ca și Beke Istvan și camarazii lui au înțeles că pot lua modelul Sector Dreapta din Ucraina pentru a destabiliza România. **Vina principală este a autorităților din România care au permis umflarea acestui fenomen radical maghiar până în zona teroristă!**

Și acum să explicăm pe scurt ceea ce se întreabă (tâmpit) multă lume. De ce a fost arestat Beke pe 1 Decembrie, de ce acest spectacol al SRI și DIICOT, de ce atâta tevdatură pentru niște petarde?

Explicația este simplă, însă de o gravitate extremă. Autoritățile din România au intervenit în ultimul moment doar pentru a preveni un incident cu victime, care ar fi scandalizat românii și i-ar fi scos în stradă împotriva ungarilor. Acesta este motivul. Nu apărarea legii, nu stabilirea ordinii, nu lupta anti teroristă. Ci pentru a nu izbucni un conflict inter-etnic! Cu toate că știau de planul terorist din octombrie, autoritățile au sperat că Beke nu al duce la bun sfârșit acest plan, și că totul va fi în regulă fără ca autoritățile să facă ceva, adică să aplice legea. Pentru SRI și DIICOT, Beke a fost un terorist tolerat, în pofida și împotriva legii și siguranței publice. S-a trecut la acțiune doar când nu se mai putea ignora pericolul. Și cu toate acestea, comunitatea maghiară tot a ieșit în stradă – să o spunem pe bune – să apere un terorist, teroristul lor ungar. Schizofrenia și demența radicală din Târgu Secuiesc este întâlnită poate doar la Statul Islamic, în Siria și Irak. Autoritățile nu au intervenit să aplice legea, din nou, de frica unor conflicte etnice sau de frica ca ONG-urile de serviciu să nu îi critice. **Slab stat român, slabe autorități, de au ajuns la le fie frică de niște teroriști!**

Dacă același lucru s-ar fi întâmplat la Paris sau Bruxelles, acum Tg Secuiesc ar fi fost plin de armată, iar susținătorii unui suspect de terorism erau toți în arest. În regiune ar fi fost alertă teroristă gradul 4, iar complicii lui Beke căutați și în gaură de șarpe. Dacă se întâmpla asta în Siria, deja bombardierele SUA sau ale Rusiei făceau Tg Secuiesc una cu pământul. Este o diferență doar de perspectivă, pentru că terorismul este terorism, fie el la Aleppo, Beirut, Paris sau Bruxelles. Doar în România, terorismul este tolerat, semn că am pierdut lupta cu normalitatea.”

Unde au fost postate comentariile respective

- 5.17. Petenta sesizează publicarea articolului, pe un portal de știri.
- 5.18. Portalul publicației reclamate este unul public, vizionarea articolelor și a comentariilor postate fiind accesibilă oricui dorește, având astfel un caracter public.
- 5.19. Impactul public al respectivului articol este unul semnificativ

Concluzii

5.20. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și pluraliste. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

5.21. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței,**

spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică. (CEDO, Lingens c. Austriei,).

5.22. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că **“libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale.** Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include **„nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.”** (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

5.23. În acest sens, **“Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian c. Regatul Unit, cauza Bladet Tromso și Stensaas c. Norvegia, cauza Von Hannover c. Germaniei).

5.24. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discutări a chestiunilor de interes general, și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

5.25. **În speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată generalizând, culpabilizând colectiv pentru faptele săvârșite de câteva persoane.**

5.26. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general, cât și de jurnaliști, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

5.27. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței sale bine stabilite, că presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

5.28. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeana a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stângu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

5.29. Exprimările folosite creează o atmosferă ostilă, fiind încălcat dreptul la demnitate.

5.30. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii

penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

5.31. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colecția de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagădării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice”.

5.32. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

5.33. Colegiul director reține faptul că afirmațiile părții reclamante au un caracter discriminatoriu, potrivit art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constatând astfel săvârșirea unei fapte de discriminare.

5.34. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 3000 lei a părții reclamante.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul naționalității, potrivit art. 2 alin. 1 și precum și al art. 15 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (unanimitate de voturi),
2. Sancționarea reclamantului cu amendă contravențională în valoare de 3000 lei, pentru faptele prevăzute la art. 2 alin. 1 și alin. 6, precum și al art. 15 ale O.G. 137/2000, republicată, conform art. 26 alin. 1 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, (8 voturi pentru, 1 vot împotriva);
3. obligarea de a publica pe site un rezumat al hotărârii.
4. o copie a hotărârii se va comunica părților

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Partea reclamată, Fundația Culturale Sarmisegetuza, înregistrată în Registrul Național ONG al Ministerului Justiției sub nr. 426/B/1998, având sediul în Cluj-Napoca, str. Clăbucet, nr. 4/A, ap. 4, Județul Cluj, reprezentată legal de către IȚ, director editor „Napoca News”, va achita amenda la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Cluj-Napoca cu sediul în Cluj-Napoca, Piata Avram Iancu nr. 19, Județul Cluj. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 15.04.2016

Hotărâre redactată de: T.B. și R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP